

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 5ης Μαΐου 2022 *

«Προδικαστική παραπομπή – Προστασία των καταναλωτών – Οδηγία 2011/83/ΕΕ – Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ' – Εξ αποστάσεως σύμβαση μεταξύ καταναλωτή και εμπόρου – Υποχρέωση του εμπόρου να ενημερώσει τον καταναλωτή για την ύπαρξη εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή και για τους σχετικούς με αυτήν όρους – Προϋποθέσεις υπό τις οποίες γεννιάται τέτοια υποχρέωση – Περιεχόμενο των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή σχετικά με την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή – Επίπτωση του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44/ΕΚ»

Στην υπόθεση C-179/21,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) με απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 2021, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 23 Μαρτίου 2021, στο πλαίσιο της δίκης

absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG

κατά

the-trading-company GmbH,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Jürimäe, πρόεδρο τμήματος, N. Jääskinen, M. Safjan (εισηγητή), N. Piçarra και M. Gavalec, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Pitruzzella

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από τον C. Rohnke, Rechtsanwalt,
- η the-trading-company GmbH, εκπροσωπούμενη από τον A. Rinkler, Rechtsanwalt,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

- η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους M. Smolek και J. Vláciř, καθώς και από την S. Šindelková,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους M. Noll-Ehlers και N. Ruiz García, καθώς και από την I. Rubene,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64), καθώς και του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ 1999, L 171, σ. 12).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της absoluts -bikes and more-GmbH KG (στο εξής: absoluts) και της the-trading-company GmbH σχετικά με το κατά πόσον υφίσταται υποχρέωση της πρώτης να παρέχει στους πελάτες της πληροφορίες σχετικά με την εμπορική εγγύηση την οποία προσφέρουν τρίτοι σε σχέση με προϊόντα που πωλεί.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 1999/44

- 3 Η αιτιολογική σκέψη 21 της οδηγίας 1999/44 έχει ως εξής:

«[εκτιμώντας] ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων· ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων αφορά όχι μόνο τις συναλλαγές από πρόσωπα που ενεργούν στα πλαίσια εμπορικών δραστηριοτήτων αλλά και συναλλαγές από μεμονωμένους ιδιώτες· ότι τούτο συνεπάγεται, για τους καταναλωτές που κατοικούν σε κράτος μέλος, τη δυνατότητα να κάνουν αγορές στο έδαφος ενός άλλου κράτους μέλους, με βάση ένα ομοιόμορφο ελάχιστο σύνολο δίκαιων κανόνων που διέπουν την πώληση καταναλωτικών αγαθών.»

4 Το άρθρο 1 της οδηγίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«1. Η παρούσα οδηγία έχει ως αντικείμενο την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, με σκοπό την εξασφάλιση ενός στοιχειώδους ορίου ομοιόμορφης προστασίας των καταναλωτών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

[...]

ε) εγγύηση: κάθε ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του πωλητή ή του παραγωγού προς τον καταναλωτή, χωρίς επιπλέον επιβάρυνση, για επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος, ή για αντικατάσταση, επισκευή ή φροντίδα καθ' οιονδήποτε τρόπο του καταναλωτικού αγαθού σε περίπτωση που το καταναλωτικό αγαθό δεν ανταποκρίνεται στα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στη δήλωση της εγγύησης ή στη σχετική διαφήμιση·

[...]».

5 Το άρθρο 6, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Στην εγγύηση πρέπει:

- να δηλώνεται ότι ο καταναλωτής έχει νόμιμα δικαιώματα δυνάμει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας που διέπει την πώληση καταναλωτικών αγαθών και να καθίσταται σαφές ότι αυτά τα δικαιώματα δεν θίγονται από την εγγύηση,
- να προσδιορίζονται, σε απλή και κατανοητή γλώσσα, το περιεχόμενο της εγγύησης και τα ουσιαστικά στοιχεία που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της εγγύησης, και κυρίως η διάρκεια και η εδαφική της έκταση, καθώς και το όνομα και η διεύθυνση του εγγυητή.»

Η οδηγία 2011/83

6 Οι αιτιολογικές σκέψεις 4, 5 και 7 της οδηγίας 2011/83 έχουν ως εξής:

«(4) Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, η εσωτερική αγορά οφείλει να αποτελεί χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα στον οποίο εξασφαλίζονται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και των υπηρεσιών και η ελευθερία εγκατάστασης. Η εναρμόνιση ορισμένων πτυχών των εξ αποστάσεως και εκτός καταστήματος συναπτόμενων συμβάσεων είναι αναγκαία για την προαγωγή μιας πραγματικής εσωτερικής αγοράς των καταναλωτών που επιτυγχάνει τη σωστή ισορροπία μεταξύ υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, εξασφαλίζοντας παράλληλα την τήρηση της αρχής της επικουρικότητας.

(5) [...] [η] πλήρης εναρμόνιση της ενημέρωσης του καταναλωτή και το δικαίωμα υπαναχώρησης σε εξ αποστάσεως συμβάσεις και συμβάσεις εκτός εμπορικών καταστημάτων θα συμβάλουν σε ένα υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών και στην καλύτερη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς των συναλλαγών μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών.

[...]

(7) Η πλήρης εναρμόνιση ορισμένων βασικών ρυθμιστικών πτυχών θα πρέπει να αυξήσει σημαντικά την ασφάλεια δικαίου τόσο για τους καταναλωτές όσο και για τους εμπόρους. Τόσο οι καταναλωτές όσο και οι έμποροι θα πρέπει να μπορούν να βασίζονται σε ενιαίο ρυθμιστικό πλαίσιο βάσει σαφώς καθορισμένων νομικών εννοιών που θα διέπουν ορισμένες πτυχές των συμβάσεων μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών σε ολόκληρη την Ένωση. Το αποτέλεσμα μιας τέτοιας εναρμόνισης θα πρέπει να είναι να εξαλειφθούν οι φραγμοί που προκύπτουν από τον κατακερματισμό των κανόνων και να ολοκληρωθεί η εσωτερική αγορά σε αυτόν τον τομέα. Οι φραγμοί αυτοί μπορούν να εξαλειφθούν μόνο με τη θέσπιση ομοιόμορφων κανόνων σε επίπεδο Ένωσης. Περαιτέρω, οι καταναλωτές θα πρέπει να απολαύουν υψηλό κοινό επίπεδο προστασίας σε ολόκληρη την Ένωση.»

7 Το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι, μέσω της επίτευξης ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, να συμβάλει στην ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς με την προσέγγιση ορισμένων πτυχών των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών για τις συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ καταναλωτών και εμπόρων.»

8 Το άρθρο 2, σημεία 2, 7 και 14, της οδηγίας 2011/83 προβλέπει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

2) “έμπορος”: κάθε φυσικό πρόσωπο ή κάθε νομικό πρόσωπο, ανεξάρτητα από το εάν διέπεται από το ιδιωτικό ή δημόσιο δίκαιο, το οποίο ενεργεί, ακόμη και μέσω κάθε άλλου προσώπου ενεργούντος εξ ονόματός του ή για λογαριασμό του, για σκοπούς οι οποίοι σχετίζονται με τις εμπορικές, επιχειρηματικές, βιοτεχνικές ή επαγγελματικές δραστηριότητές του σε σχέση με συμβάσεις καλυπτόμενες από την παρούσα οδηγία·

[...]

7) “εξ αποστάσεως σύμβαση”: κάθε σύμβαση η οποία συνάπτεται μεταξύ του εμπόρου και του καταναλωτή στο πλαίσιο ενός οργανωμένου συστήματος πωλήσεων εξ αποστάσεως ή παροχής υπηρεσιών χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του εμπόρου και του καταναλωτή, με αποκλειστική χρήση ενός ή περισσότερων μέσων επικοινωνίας εξ αποστάσεως μέχρι και τη στιγμή σύναψης της σύμβασης·

[...]

14) “εμπορική εγγύηση”: κάθε ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του εμπόρου ή παραγωγού (“εγγυητής”) προς τον καταναλωτή, επιπλέον των νομικών του υποχρεώσεων σχετικά με την εγγύηση συμμόρφωσης, για επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος ή για αντικατάσταση, επισκευή ή συντήρηση καθ’ οιονδήποτε τρόπο των αγαθών σε περίπτωση που αυτά δεν ικανοποιούν τις προδιαγραφές ή οποιαδήποτε άλλη απαίτηση πέραν της συμμόρφωσης που αναφέρονται στη δήλωση της εγγύησης ή στη σχετική διαφήμιση και που είναι διαθέσιμες κατά τη στιγμή ή πριν από τη σύναψη της σύμβασης·».

9 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, βάσει των όρων και στον βαθμό που ορίζεται στις διατάξεις της, σε οποιαδήποτε σύμβαση συνάπτεται μεταξύ ενός εμπόρου και ενός καταναλωτή. Εφαρμόζεται επίσης σε συμβάσεις προμήθειας νερού, φυσικού αερίου, ηλεκτρικής ενέργειας ή τηλεθέρμανσης, μεταξύ άλλων και από δημόσιους παρόχους, στον βαθμό που τα προϊόντα αυτά παρέχονται σε συμβατική βάση.»

10 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας 2011/83 προβλέπει τα εξής:

«Πριν δεσμευθεί ο καταναλωτής με σύμβαση άλλη από τη συναπτόμενη εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος, ή με οποιαδήποτε αντίστοιχη προσφορά, ο έμπορος παρέχει στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες με ευκρινή και κατανοητό τρόπο, εάν οι εν λόγω πληροφορίες δεν είναι ήδη εμφανείς από τις περιστάσεις:

[...]

ε) επιπλέον της υπενθύμισης για την ύπαρξη νόμιμης εγγύησης για τη συμμόρφωση των αγαθών, την υπενθύμιση περί ύπαρξης εξυπηρέτησης μετά την πώληση και, κατά περίπτωση, εμπορικών εγγυήσεων, μαζί με τις σχετικές προϋποθέσεις:

[...].»

11 Το άρθρο 6 της οδηγίας αυτής προβλέπει τα εξής:

«1. Πριν δεσμευθεί ο καταναλωτής με σύμβαση συναπτόμενη εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος ή με οποιαδήποτε αντίστοιχη προσφορά, ο έμπορος παρέχει στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες με ευκρινή και κατανοητό τρόπο:

α) τα κύρια χαρακτηριστικά των αγαθών ή των υπηρεσιών, στον βαθμό που ενδείκνυται σε σχέση με το μέσο και τα αγαθά ή τις υπηρεσίες:

[...]

ιβ) υπενθύμιση της ύπαρξης νόμιμης εγγύησης για τη συμμόρφωση των αγαθών·

ιγ) κατά περίπτωση, την ύπαρξη και τους όρους εφαρμογής υπηρεσιών υποστήριξης του πελάτη μετά την πώληση, εξυπηρέτησης μετά την πώληση και εμπορικών εγγυήσεων·

[...].»

Το γερμανικό δίκαιο

12 Το άρθρο 312d του Bürgerliches Gesetzbuch (αστικού κώδικα, στο εξής: BGB), το οποίο επιγράφεται «Υποχρεώσεις ενημέρωσης», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Σε περίπτωση συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος και συμβάσεων εξ αποστάσεως, ο έμπορος υποχρεούται να ενημερώνει τον καταναλωτή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 246a του [Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuche (εισαγωγικού νόμου του αστικού κώδικα, στο εξής: EGBGB)]. [...]»

- 13 Το άρθρο 479 του BGB, με τίτλο «Ειδικές διατάξεις περί εγγυήσεων», ως είχε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, προέβλεπε στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Κάθε δήλωση εγγυήσεως (άρθρο 443) πρέπει να συντάσσεται με ευκρινή και κατανοητό τρόπο. Πρέπει δε να περιλαμβάνει:

1. μνεία των νόμιμων δικαιωμάτων του καταναλωτή, καθώς και ένδειξη ότι η εγγύηση δεν θίγει τα δικαιώματα αυτά, καθώς και
2. το περιεχόμενο της εγγυήσεως και το σύνολο των ουσιαστικών πληροφοριών που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της εγγυήσεως, ιδίως τη διάρκεια και την εδαφική ισχύ της, καθώς και το όνομα και τη διεύθυνση του εγγυητή.

[...]

- 14 Το άρθρο 246a του EGBGB, το οποίο επιγράφεται «Υποχρεώσεις πληροφορήσεως σχετικά με τις συμβάσεις που συνάπτονται εκτός εμπορικού καταστήματος και τις συμβάσεις εξ αποστάσεως, εξαιρουμένων των συμβάσεων περί χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών», προβλέπει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«(1) Ο έμπορος υποχρεούται, βάσει του άρθρου 312d, παράγραφος 1, του BGB, να παρέχει στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες:

[...]

9. κατά περίπτωση, για την ύπαρξη και τους όρους εφαρμογής υπηρεσιών υποστηρίξεως του πελάτη μετά την πώληση, εξυπηρετήσεως μετά την πώληση και εμπορικών εγγυήσεων·

[...]

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 15 Η absoluts πωλούσε, μέσω της διαδικτυακής εμπορικής πλατφόρμας Amazon, μαχαίρι τσέπης του Ελβετού κατασκευαστή Victorinox. Η σελίδα του ιστοτόπου Amazon στην οποία εμφανιζόταν η προσφορά αυτή δεν περιείχε πληροφορίες σχετικά με οποιαδήποτε εγγύηση παρεχόμενη από την absoluts ή από τρίτον, αλλά ένα σύνδεσμο με τον τίτλο «Τρόπος χρήσεως», ο οποίος περιλαμβανόταν στη στήλη «Λοιπές τεχνικές πληροφορίες». Ανοίγοντας τον εν λόγω σύνδεσμο, ο χρήστης αποκτούσε πρόσβαση σε ένα δελτίο πληροφοριών δύο σελίδων, που είχε συνταχθεί και μορφοποιηθεί από τον κατασκευαστή του μαχαιριού. Η δεύτερη σελίδα περιλάμβανε, μεταξύ άλλων, μια δήλωση σχετικά με την «εγγύηση Victorinox», η οποία ήταν διατυπωμένη ως εξής: «Η εγγύηση Victorinox καλύπτει κάθε υλικό ή κατασκευαστικό ελάττωμα χωρίς χρονικό περιορισμό (για τα ηλεκτρονικά εξαρτήματα, για 2 έτη). Οι ζημιές που προκύπτουν από τη συνήθη φθορά ή από κακή χρήση δεν καλύπτονται από την εγγύηση».
- 16 Η the-trading-company, ανταγωνίστρια εταιρία της absoluts, εκτιμά ότι η τελευταία δεν παρέσχε επαρκείς πληροφορίες σχετικά με την εγγύηση του κατασκευαστή του μαχαιριού. Για τον λόγο αυτόν άσκησε, δυνάμει της γερμανικής νομοθεσίας περί αθέμιτου ανταγωνισμού, αγωγή με αίτημα να υποχρεωθεί η absoluts να παύσει να προβαίνει σε τέτοιες προσφορές χωρίς συγχρόνως

να εφιστά την προσοχή του καταναλωτή στα νόμιμα δικαιώματά του, καθώς και στο γεγονός ότι η εγγύηση του κατασκευαστή δεν θίγει τα δικαιώματα αυτά, και χωρίς να διευκρινίζει την εδαφική έκταση της επίμαχης εγγυήσεως.

- 17 Αφού ηττήθηκε πρωτοδίκως, η the-trading-company άσκησε έφεση, η οποία έγινε δεκτή από το Oberlandesgericht Hamm (εφετείο Hamm, Γερμανία). Το εν λόγω δικαστήριο έκρινε ότι δυνάμει των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 312d, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του BGB και του άρθρου 246a, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίοδος, σημείο 9, του EGBGB, με τις οποίες μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, ο πωλητής υπέχει υποχρέωση παροχής πληροφοριών σχετικά με την εγγύηση, εφόσον η προσφορά του περιέχει, όπως εν προκειμένω, ένδειξη, υπό οποιαδήποτε μορφή, για την ύπαρξη εγγυήσεως. Επιπλέον, αφού διευκρίνισε ότι η έκταση της εν λόγω υποχρέωσης παροχής πληροφοριών έπρεπε να καθοριστεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 479, παράγραφος 1, του BGB, το οποίο μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44, το ως άνω δικαστήριο διαπίστωσε ότι η προσφορά της absoults δεν περιείχε καμία από τις πληροφορίες που απαιτεί η οικεία διάταξη του BGB και ότι, εξάλλου, από κανένα έγγραφο της δικογραφίας δεν προέκυπτε ότι ο καταναλωτής είχε λάβει τις πληροφορίες αυτές σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας παραγγελίας.
- 18 Η absoults άσκησε ενώπιον του Bundesgerichtshof (Ανωτάτου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, Γερμανία) αναίρεση κατά της απόφασης του Oberlandesgericht Hamm (εφετείου Hamm) με αίτημα την αναβίωση της πρωτόδικης απόφασης.
- 19 Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, πρώτον, αν έμπορος ευρισκόμενος στην κατάσταση της absoults υποχρεούται, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, να ενημερώσει τον καταναλωτή για την ύπαρξη εμπορικής εγγυήσεως που παρέχει ο κατασκευαστής καθώς και για τους σχετικούς με αυτήν όρους. Ειδικότερα, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, λαμβανομένης υπόψη της φράσεως «κατά περίπτωση» που χρησιμοποιείται στην οικεία διάταξη της οδηγίας 2011/83, η ύπαρξη και μόνον εγγυήσεως του κατασκευαστή, εν προκειμένω της εγγυήσεως της Victorinox, γεννά τέτοια υποχρέωση πληροφόρησης για τους εμπόρους που πωλούν το οικείο προϊόν ή αν η υποχρέωση αυτή γεννάται μόνο στην περίπτωση που ο έμπορος μνημονεύει την ύπαρξη εγγυήσεως του κατασκευαστή στην προσφορά του.
- 20 Υπό το πρίσμα της οικονομίας και του σκοπού της οδηγίας 2011/83, αλλά και συνεκτιμώμενης της ανάγκης να μην επιβάλλονται δυσανάλογοι περιορισμοί στα θεμελιώδη δικαιώματα των εμπόρων, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να ερμηνευθεί το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 υπό την έννοια ότι απλώς και μόνον η ύπαρξη εγγυήσεως του κατασκευαστή δεν γεννά υποχρέωση του εμπόρου να παρέχει στους πελάτες του πληροφορίες σχετικά με αυτή.
- 21 Εν τοιαύτη περιπτώσει, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, δεύτερον, αν η απλή μνεία εγγυήσεως του κατασκευαστή στην προσφορά του εμπόρου, ανεξαρτήτως της μορφής της και του αν αυτή τονίζεται ή όχι, γεννά την υποχρέωση παροχής πληροφοριών που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 ή αν, προκειμένου μια τέτοια υποχρέωση πληροφόρησης να βαρύνει τον έμπορο, είναι επίσης αναγκαίο η ένδειξη αυτή να μπορεί να γίνει ευχερώς αντιληπτή από τον καταναλωτή ή, ακόμη, να είναι σαφές για τον καταναλωτή ότι η μνεία περί εγγυήσεως του κατασκευαστή δεν προέρχεται από τον έμπορο αλλά από τον ίδιο τον κατασκευαστή.

- 22 Στην περίπτωση κατά την οποία ήθελε κριθεί ότι έμπορος όπως η absolut's υποχρεούται, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, να παράσχει στον καταναλωτή πληροφορίες σχετικά με την εμπορική εγγύηση που παρέχει ο κατασκευαστής, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται, τρίτον, ως προς το περιεχόμενο που πρέπει να έχουν οι εν λόγω πληροφορίες. Ειδικότερα, ζητεί να διευκρινιστεί αν το περιεχόμενο αυτό ταυτίζεται με εκείνο που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44 ή αν μπορεί να περιλαμβάνει λιγότερα στοιχεία.
- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Δημιουργεί η ύπαρξη απλώς και μόνον της εγγύησης του κατασκευαστή την υποχρέωση ενημέρωσης που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: δημιουργείται από τη μνεία και μόνον της εγγύησης του κατασκευαστή στην προσφορά του εμπόρου υποχρέωση ενημέρωσης κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 ή δημιουργείται η υποχρέωση αυτή στην περίπτωση που η αναφορά της εγγύησης γίνεται ευχερώς αντιληπτή από τον καταναλωτή; Υφίσταται υποχρέωση ενημέρωσης ακόμη και όταν ο καταναλωτής μπορεί να αντιληφθεί ευχερώς ότι τίθενται στη διάθεσή του από τον έμπορο μόνον οι πληροφορίες που παρέχει ο κατασκευαστής σχετικά με την εγγύηση;
- 3) Πρέπει οι πληροφορίες που απαιτούνται, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, σχετικά με την ύπαρξη και τους όρους της εγγύησης του κατασκευαστή να περιλαμβάνουν τα ίδια στοιχεία με την εγγύηση του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44 [...] ή αρκούν λιγότερα στοιχεία;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί των δύο πρώτων προδικαστικών ερωτημάτων

- 24 Με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 έχει την έννοια ότι, όσον αφορά την εμπορική εγγύηση που προσφέρει ο κατασκευαστής, η υποχρέωση παροχής πληροφοριών την οποία επιβάλλει στον έμπορο η διάταξη αυτή γεννάται απλώς και μόνο λόγω της υπάρξεως της επίμαχης εγγυήσεως ή αν μόνον υπό ορισμένες περιστάσεις υποχρεούται ο έμπορος να πληροφορήσει τον καταναλωτή για την ύπαρξη τέτοιας εγγυήσεως, καθώς και για τους σχετικούς με αυτήν όρους.
- 25 Καταρχάς, επισημαίνεται ότι οι εξ αποστάσεως συμβάσεις ορίζονται, δυνάμει του άρθρου 2, σημείο 7, της οδηγίας 2011/83, ως «κάθε σύμβαση η οποία συνάπτεται μεταξύ του εμπόρου και του καταναλωτή στο πλαίσιο ενός οργανωμένου συστήματος πωλήσεων εξ αποστάσεως ή παροχής υπηρεσιών χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του εμπόρου και του καταναλωτή, με αποκλειστική χρήση ενός ή περισσότερων μέσων επικοινωνίας εξ αποστάσεως μέχρι και τη στιγμή σύναψης της σύμβασης». Επομένως, σύμβαση πωλήσεως προϊόντος η οποία συνάπτεται μεταξύ εμπόρου και καταναλωτή σε διαδικτυακή εμπορική πλατφόρμα εμπίπτει στην έννοια της

«εξ αποστάσεως συμβάσεως» και, ως εκ τούτου, μη εφαρμοζομένων των εξαιρέσεων του άρθρου 3, παράγραφοι 2 έως 4, της οδηγίας 2011/83, στο πεδίο εφαρμογής της οικείας οδηγίας, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, αυτής.

- 26 Κατόπιν της προκαταρκτικής αυτής διευκρινίσεως, πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83, ο έμπορος οφείλει, πριν δεσμευθεί ο καταναλωτής με σύμβαση συναπτόμενη εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος ή με αντίστοιχη προσφορά, να παράσχει στον καταναλωτή, με σαφή και κατανοητό τρόπο, διάφορες πληροφορίες. Σκοπός της ως άνω διατάξεως είναι να διασφαλιστεί ότι, πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, θα γνωστοποιούνται στον καταναλωτή τόσο πληροφορίες που αφορούν τους συμβατικούς όρους και τις συνέπειες της συνάψεώς της, ώστε αυτός να είναι σε θέση να αποφασίσει εάν επιθυμεί να δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο, όσο και οι αναγκαίες πληροφορίες για την καλή εκτέλεση της συμβάσεως, και δη για την άσκηση των δικών του δικαιωμάτων (απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2020, Möbel Kraft, C-529/19, EU:C:2020:846, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 27 Όσον αφορά, ειδικότερα, την υποχρέωση παροχής πληροφοριών πριν από τη σύναψη της συμβάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, ο έμπορος οφείλει να ενημερώνει τον καταναλωτή, «κατά περίπτωση, [για] την ύπαρξη και τους όρους εφαρμογής υπηρεσιών υποστήριξης του πελάτη μετά την πώληση, εξυπηρέτησης μετά την πώληση και εμπορικών εγγυήσεων».
- 28 Όσον αφορά τις εμπορικές εγγυήσεις, από το γράμμα της διατάξεως αυτής και από τη φράση «κατά περίπτωση» προκύπτει ότι, όταν ένας έμπορος παρέχει εμπορική εγγύηση, οφείλει να ενημερώνει τον καταναλωτή για την ύπαρξη της επίμαχης εγγυήσεως καθώς και για τους σχετικούς με αυτήν όρους.
- 29 Αντιθέτως, δεν μπορεί να συναχθεί από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως αν ο έμπορος υποχρεούται, σε περίπτωση που ο κατασκευαστής παρέχει εμπορική εγγύηση, να ενημερώνει τον καταναλωτή για την ύπαρξη της επίμαχης εγγυήσεως καθώς και για τους σχετικούς με αυτήν όρους.
- 30 Πράγματι, αφενός, η φράση «κατά περίπτωση» του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 απλώς διευκρινίζει ότι η κατά τη διάταξη αυτή προσυμβατική υποχρέωση παροχής πληροφοριών έχει εφαρμογή όταν υφίσταται εμπορική εγγύηση, χωρίς ωστόσο να παρέχει χρήσιμα στοιχεία για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αν, όταν η παρεχόμενη από τον κατασκευαστή εμπορική εγγύηση υφίσταται επιπλέον εκείνης που παρέχει ο έμπορος και ενώ η εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή δεν αποτελεί αντικείμενο της συμβάσεως που πρόκειται να συναφθεί μεταξύ του καταναλωτή και του εμπόρου, ο έμπορος οφείλει, απλώς και μόνο λόγω της υπάρξεως εγγυήσεως, να παράσχει στον καταναλωτή πληροφορίες όχι μόνο για την εγγύηση που προσφέρει ο ίδιος αλλά και για την εγγύηση που προσφέρει ο κατασκευαστής.
- 31 Αφετέρου, η χρήση της εκφράσεως «εμπορικές εγγυήσεις» στον πληθυντικό αριθμό, στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, δύναται να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει τόσο τις διάφορες εμπορικές εγγυήσεις που ένας έμπορος μπορεί να παρέχει για το ίδιο το προϊόν ή για διάφορα προϊόντα όσο και τις εμπορικές εγγυήσεις που παρέχουν συγχρόνως ο έμπορος και ο κατασκευαστής ως διακριτά πρόσωπα.

- 32 Δεδομένου ότι δεν είναι δυνατόν να δοθεί απάντηση στα ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου αποκλειστικώς και μόνο βάσει του γράμματος του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, πρέπει η εν λόγω διάταξη να ερμηνευθεί με γνώμονα το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει (πρβλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, σκέψεις 35 και 37 καθώς και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 33 Πρώτον, όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, επισημαίνεται ότι η έννοια της «εμπορικής εγγυήσεως» ορίζεται στο άρθρο 2, σημείο 14, της οδηγίας 2011/83 ως «κάθε ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του εμπόρου ή παραγωγού [...] προς τον καταναλωτή [...]». Επομένως, η έννοια της «εμπορικής εγγυήσεως» κατά την οδηγία 2011/83 καλύπτει όχι μόνον τις εμπορικές εγγυήσεις που προσφέρει ο έμπορος, αλλά και εκείνες που προσφέρει ο κατασκευαστής.
- 34 Επιπροσθέτως, από τον συνδυασμό των εννοιών «έμπορος» και «εμπορική εγγύηση», που διαλαμβάνονται αντιστοίχως στα σημεία 2 και 14 του άρθρου 2 της οδηγίας 2011/83, προκύπτει ότι δεν θα είχε κανένα νόημα ο νομοθέτης της Ένωσης να χρησιμοποιήσει τον όρο «ή παραγωγού» στο άρθρο 2, σημείο 14, της οδηγίας 2011/83 αν η προσυμβατική υποχρέωση παροχής πληροφοριών του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οικείας οδηγίας δεν κάλυπτε, τουλάχιστον υπό ορισμένες περιστάσεις, την παρεχόμενη από τον κατασκευαστή εμπορική εγγύηση.
- 35 Πράγματι, οσάκις ο κατασκευαστής πωλεί στον καταναλωτή, άμεσα ή μέσω προσώπου που ενεργεί επ' ονόματί του και για λογαριασμό του, το προϊόν που κατασκευάζει, πρέπει να θεωρείται ως «έμπορος» υπό την έννοια του άρθρου 2, σημείο 2, της οδηγίας 2011/83. Κατά συνέπεια, η εμπορική εγγύηση που παρέχει δεν θα μπορούσε παρά να αντιστοιχεί στην «ανάληψη υποχρέωσης» κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 14, της οικείας οδηγίας, και όχι στην ανάληψη υποχρέωσης «παραγωγού» κατά την έννοια της τελευταίας ως άνω διατάξεως.
- 36 Υπό τις συνθήκες αυτές, η φράση «ή παραγωγού» του άρθρου 2, σημείο 14, της οδηγίας 2011/83 αναφέρεται σε κατάσταση στην οποία το πρόσωπο του εμπόρου δεν ταυτίζεται με το πρόσωπο του κατασκευαστή. Λαμβανομένου, όμως, υπόψη του στοιχείου ότι η έκφραση «εμπορική εγγύηση» χρησιμοποιείται μόνο στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οικείας οδηγίας καθώς και στην ανάλογη διάταξη που προβλέπεται, για συμβάσεις άλλες από τις συναπτόμενες εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος, στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας, η φράση «ή ενός παραγωγού» μπορεί να διατηρήσει την έννοια αυτή μόνον αν, στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από τις δύο αυτές διατάξεις προσυμβατικής υποχρέωσης ενημερώσεως, ο έμπορος υποχρεούται, τουλάχιστον υπό ορισμένες περιστάσεις, να παράσχει στον καταναλωτή πληροφορίες όχι μόνο για την εμπορική εγγύηση που προσφέρει ο ίδιος, αλλά και για εκείνη που προσφέρει ο κατασκευαστής.
- 37 Εξάλλου, σε περίπτωση κατά την οποία το κύριο αντικείμενο της συμβατικής σχέσεως αφορά προϊόν που κατασκευάζεται από άλλο πρόσωπο και όχι από τον έμπορο, η υποχρέωση παροχής πληροφοριών που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83 πρέπει να καλύπτει κάθε ουσιώδη πληροφορία σχετικά με το εν λόγω αντικείμενο, ήτοι το οικείο προϊόν, προκειμένου ο καταναλωτής να μπορεί, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, να αποφασίσει αν επιθυμεί να δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο όσον αφορά το κύριο αυτό αντικείμενο. Πλην όμως, εκτός από τα «κύρια χαρακτηριστικά των αγαθών», τα οποία μνημονεύονται ρητώς στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της

- οδηγίας 2011/83, τέτοιου είδους πληροφορίες περιλαμβάνει επίσης, καταρχήν, το σύνολο των εγγενώς συνδεδεμένων με το αγαθό εγγυήσεων, στις οποίες περιλαμβάνεται η εμπορική εγγύηση που παρέχει ο κατασκευαστής.
- 38 Αφετέρου, όσον αφορά τον σκοπό της οδηγίας 2011/83, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές της σκέψεις 4, 5 και 7, αυτός συνίσταται στην επίτευξη ενός υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών, εξασφαλίζοντάς τους ενημέρωση και ασφάλεια στις συναλλαγές τους με τους εμπόρους. Επιπλέον, η προστασία των καταναλωτών στο πλαίσιο των πολιτικών της Ένωσης κατοχυρώνεται στο άρθρο 169 ΣΛΕΕ καθώς και στο άρθρο 38 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απόφαση της 10ης Ιουλίου 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, σκέψη 39).
- 39 Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, κατά την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας 2011/83, πρέπει να διασφαλίζεται, όπως εκτίθεται στην αιτιολογική σκέψη 4 της οικείας οδηγίας, η δίκαιη ισορροπία μεταξύ υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών και ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, χωρίς να θίγεται η επιχειρηματική ελευθερία του επιχειρηματία, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (πρβλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 2019, Amazon EU, C-649/17, EU:C:2019:576, σκέψη 44).
- 40 Στο πλαίσιο αυτό, καίτοι αληθεύει ότι η παροχή στον καταναλωτή πληροφοριών σχετικά με την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή, ως στοιχείο αναπόσπαστα συνδεδεμένο με το προϊόν που αποτελεί το αντικείμενο της σχεδιαζόμενης συμβατικής σχέσεως με τον έμπορο, διασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας του οικείου καταναλωτή, μια άνευ όρων υποχρέωση παροχής τέτοιων πληροφοριών σε κάθε περίπτωση είναι δυσανάλογη, ιδίως στο οικονομικό πλαίσιο της λειτουργίας ορισμένων επιχειρήσεων, πολλώ δε μάλλον των μικρότερων επιχειρήσεων (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 14ης Μαΐου 2020, EIS, C-266/19, EU:C:2020:384, σκέψη 35 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Πράγματι, μια τέτοια ανεπιφύλακτη υποχρέωση θα υποχρέωνε τους εμπόρους να πραγματοποιούν μια κοπιώδη εργασία συλλογής και επικαιροποιήσεως των σχετικών με μια τέτοια εγγύηση πληροφοριών, παρά το γεγονός ότι οι ίδιοι δεν έχουν κατ' ανάγκη άμεση συμβατική σχέση με τους κατασκευαστές και το ζήτημα της εμπορικής εγγυήσεως των κατασκευαστών δεν εμπίπτει, καταρχήν, στη σύμβαση που οι έμποροι προτίθενται να συνάψουν με τον καταναλωτή.
- 41 Υπό τις συνθήκες αυτές, η στάθμιση του υψηλού επιπέδου προστασίας των καταναλωτών με την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, όπως διατυπώνεται στην αιτιολογική σκέψη 4 της οδηγίας 2011/83, πρέπει να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι ο έμπορος υποχρεούται να παρέχει στον καταναλωτή πληροφορίες πριν από τη σύναψη της συμβάσεως σχετικά με την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή μόνον όταν το έννομο συμφέρον του μέσου καταναλωτή, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, να τύχει υψηλού επιπέδου προστασίας πρέπει να υπερισχύει ενόψει της αποφάσεώς του αν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον εν λόγω έμπορο.
- 42 Από τη γραμματική, συστηματική και τελολογική ανάλυση που προηγήθηκε στις σκέψεις 27 έως 41 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι η υποχρέωση προσυμβατικής ενημερώσεως του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 καλύπτει την εμπορική εγγύηση του εμπόρου καθώς και την αντίστοιχη του κατασκευαστή, όπως προκύπτει από τη σκέψη 41 της παρούσας αποφάσεως, εφόσον ο καταναλωτής έχει, υπό το πρίσμα του επιπέδου προστασίας που επιδιώκει η οδηγία αυτή, έννομο συμφέρον να συγκεντρώσει σχετικές πληροφορίες προκειμένου να μπορέσει να λάβει την απόφασή του εάν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον

έμπορο. Επομένως, ο έμπορος υποχρεούται να παρέχει στον καταναλωτή προσυμβατικώς πληροφορίες σχετικά με την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή όχι απλώς και μόνο λόγω της υπάρξεως της εγγυήσεως αυτής, αλλά λόγω της υπάρξεως τέτοιου εννόμου συμφέροντος.

- 43 Κατά συνέπεια, πρέπει, δεύτερον, να κριθεί αν, υπό περιστάσεις όπως αυτές που χαρακτηρίζουν τις προσφορές του επίμαχου στην κύρια δίκη εμπόρου, ο καταναλωτής έχει έννομο συμφέρον να λάβει εκ μέρους του εμπόρου προσυμβατικές πληροφορίες σχετικά με την εμπορική εγγύηση που προτείνει ο κατασκευαστής, καθώς και για τους σχετικούς με αυτήν όρους.
- 44 Συναφώς, πρέπει να αναγνωρίζεται η ύπαρξη τέτοιου εννόμου συμφέροντος όταν ο επαγγελματίας καθιστά την παρεχόμενη από τον κατασκευαστή εμπορική εγγύηση κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του.
- 45 Ειδικότερα, εφόσον ο έμπορος εφιστά ρητώς την προσοχή του καταναλωτή στην ύπαρξη εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή ούτως ώστε αυτή να προβάλλεται ως επιχείρημα πωλήσεων ή ως διαφημιστικό επιχείρημα και, ως εκ τούτου, ο εν λόγω έμπορος να βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα και την ελκυστικότητα της προσφοράς του σε σχέση με τις προσφορές των ανταγωνιστών του, η υποχρέωση παροχής πληροφοριών του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 έχει εφαρμογή.
- 46 Πράγματι, αφενός, αυτή η παροχή πληροφοριών είναι, από απόψεως προστασίας των καταναλωτών, αναγκαία προκειμένου οι καταναλωτές να μην παραπλανώνται από ασαφείς, διφορούμενες ή ελλιπείς πληροφορίες σχετικά με τις διάφορες υφιστάμενες εγγυήσεις και τη διάρθρωσή τους και προκειμένου, μεταξύ άλλων, να είναι σε θέση να κατανοήσουν αφενός, ότι η παρεχόμενη από τον κατασκευαστή εμπορική εγγύηση δεν προέρχεται από τον έμπορο και αφετέρου, κατά πόσον μπορεί να χρησιμοποιηθεί μέσω αυτού. Αφετέρου, μια τέτοια υποχρέωση παροχής πληροφοριών δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά δυσανάλογο βάρος για τον έμπορο, καθόσον ο ίδιος αποφασίζει, έχοντας πλήρη επίγνωση της καταστάσεως, να επιστήσει την προσοχή του καταναλωτή στο συγκεκριμένο θέμα και σκοπεύει να αντλήσει εξ αυτού ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.
- 47 Αντιθέτως, αν η προσφορά του εμπόρου αναφέρει κατά τρόπο παρεμπίπτοντα, ασήμαντο ή αμελητέο την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή, με αποτέλεσμα η εν λόγω εγγύηση, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου και της μορφής της προσφοράς, να μην μπορεί αντικειμενικώς να θεωρηθεί ότι συνιστά εμπορικό επιχείρημα του εμπόρου ούτε να μπορεί να παραπλανήσει τον καταναλωτή, ο έμπορος δεν υποχρεούται, απλώς και μόνο λόγω της σχετικής μνείας, να παράσχει, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, προσυμβατικές πληροφορίες στον καταναλωτή σχετικά με την επίμαχη εγγύηση.
- 48 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν η εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή συνιστά κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του εμπόρου, κατά την έννοια της σκέψεως 44 της παρούσας αποφάσεως, πρέπει να ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο και η γενική διάρθρωση της προσφοράς σε σχέση με το οικείο προϊόν, η σημασία, από απόψεως επιχειρήματος πωλήσεων ή διαφημιστικού επιχειρήματος, της μνείας της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή, η θέση που καταλαμβάνει η μνεία αυτή στην προσφορά, ο κίνδυνος πλάνης ή συγχύσεως που η εν λόγω μνεία ενδέχεται να δημιουργήσει στον μέσο καταναλωτή ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος ως προς τα διάφορα δικαιώματα που παρέχει η εγγύηση και τα οποία ο ίδιος δύναται να ασκήσει ή ως προς την πραγματική ταυτότητα του

εγγυητή, η ύπαρξη ή μη στην προσφορά επεξηγήσεων σχετικά με τις λοιπές εγγυήσεις που παρέχονται για το προϊόν, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο το οποίο είναι ικανό να αποδείξει μια αντικειμενική ανάγκη προστασίας του καταναλωτή.

- 49 Υπό το πρίσμα αυτών των κριτηρίων, στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να διερευνήσει εάν, στην υπόθεση της κύριας δίκης, η μνεία της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή στην προσφορά του εμπόρου μπορούσε να θεωρηθεί ότι αποτελούσε κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του εν λόγω εμπόρου, με αποτέλεσμα να οδηγήσει στη γένεση της υποχρέωσης προσυμβατικής ενημερώσεως του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83. Η εξακρίβωση αυτή εναπόκειται αποκλειστικώς και μόνο στο αιτούν δικαστήριο, πλην όμως το Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί προδικαστικής παραπομπής, μπορεί ενδεχομένως να παράσχει διευκρινίσεις προκειμένου να καθοδηγήσει το εθνικό δικαστήριο στην απόφασή του (πρβλ. απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2021, FIGC και Consorzio Ge.Se.Av., C-155/19 και C-156/19, EU:C:2021:88, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 50 Εν προκειμένω, επισημαίνεται ότι η εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή δεν μνημονευόταν ευθέως στο ίδιο το κείμενο της προσφοράς και, επομένως, δεν χρησιμοποιήθηκε με βαρύνοντα τρόπο ως επιχείρημα πωλήσεων ή διαφημιστικό επιχείρημα από τον έμπορο.
- 51 Ειδικότερα, διαπιστώνεται, καταρχάς, ότι η εγγύηση αυτή μνημονευόταν επικουρικώς και μόνο στην προσφορά, ήτοι στη δεύτερη σελίδα ενός ενημερωτικού δελτίου του κατασκευαστή στο οποίο ήταν δυνατή η πρόσβαση μέσω ενός συνδέσμου με τον τίτλο «Τρόπος χρήσεως» που περιλαμβανόταν στην ενότητα «Λοιπά τεχνικά στοιχεία», ορολογία που καταρχήν παραπέμπει σε πληροφορίες που παρέχει ο κατασκευαστής σχετικά με το οικείο προϊόν. Εν συνεχεία, η εν λόγω εγγύηση προέκυπτε ακριβώς από ενημερωτικό δελτίο το οποίο δεν είχε συνταχθεί από τον έμπορο αλλά από τον κατασκευαστή και το οποίο προσδιόριζε ειδικώς την εγγύηση ως εγγύηση του κατασκευαστή. Τέλος, ο κίνδυνος παραπλανήσεως ή συγχύσεως του καταναλωτή όσον αφορά τη φύση της εγγυήσεως και την πραγματική ταυτότητα του εγγυητή είναι ακόμη πιο αμελητέος καθόσον σε κανένα σημείο της προσφοράς δεν αναφερόταν εγγύηση ανταγωνιστική εκείνης που προσέφερε ο κατασκευαστής.
- 52 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκύπτει, υπό την επιφύλαξη της εξακρίβωσης από το αιτούν δικαστήριο, ότι μνεία της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του εμπόρου.
- 53 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο πρώτο και στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 έχει την έννοια ότι, όσον αφορά την εμπορική εγγύηση που προσφέρει ο κατασκευαστής, η υποχρέωση παροχής πληροφοριών που επιβάλλει στον έμπορο η διάταξη αυτή δεν γεννάται απλώς και μόνο λόγω της υπάρξεως της εν λόγω εγγυήσεως, αλλά μόνον όταν ο καταναλωτής έχει έννομο συμφέρον να συγκεντρώσει πληροφορίες σχετικά με την επίμαχη εγγύηση προκειμένου να μπορέσει να αποφασίσει εάν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο. Τέτοιο έννομο συμφέρον υφίσταται ιδίως όταν ο έμπορος ανάγει την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή σε κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του. Προκειμένου να κριθεί αν η εγγύηση συνιστά κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο και η γενική διάρθρωση της προσφοράς σε σχέση με το οικείο προϊόν, η σημασία, από απόψεως επιχειρήματος πωλήσεων ή διαφημιστικού επιχειρήματος, της μνείας της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή, η θέση που καταλαμβάνει η μνεία αυτή στην προσφορά, ο κίνδυνος πλάνης ή συγχύσεως που η εν λόγω μνεία ενδέχεται να δημιουργήσει στον μέσο καταναλωτή ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση

και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος ως προς τα διάφορα δικαιώματα που παρέχει η εγγύηση και τα οποία ο ίδιος δύναται να ασκήσει ή ως προς την πραγματική ταυτότητα του εγγυητή, η ύπαρξη ή μη στην προσφορά επεξηγήσεων σχετικά με τις λοιπές εγγυήσεις που παρέχονται για το προϊόν, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο το οποίο είναι ικανό να αποδείξει μια αντικειμενική ανάγκη προστασίας του καταναλωτή.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 54 Με το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83 έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή σχετικά με τους όρους της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή αντιστοιχούν στις πληροφορίες του άρθρου 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44.
- 55 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 1999/44, το εν λόγω νομοθέτημα έχει ως αντικείμενο την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, με σκοπό την εξασφάλιση ενός στοιχειώδους ορίου ομοιόμορφης προστασίας των καταναλωτών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.
- 56 Όσον αφορά, ειδικότερα, το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44, από το γράμμα της διατάξεως αυτής, σε συνδυασμό με το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ε', καθώς και από την αιτιολογική σκέψη 21, προκύπτει ότι οι εγγυήσεις τόσο του πωλητή όσο και του κατασκευαστή πρέπει να περιέχουν ορισμένες πληροφορίες, οι οποίες απαριθμούνται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της ίδιας οδηγίας, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι δεν παραπλανάται ο καταναλωτής.
- 57 Υπογραμμίζεται ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, καίτοι αφορούν αμφότερα τις εμπορικές εγγυήσεις που προσφέρουν ο πωλητής ή ο έμπορος και ο κατασκευαστής, επιδιώκουν διαφορετικούς σκοπούς. Πράγματι, ενώ η πρώτη από τις ανωτέρω διατάξεις έχει ως σκοπό να διασαφηνίσει τις πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις εν λόγω εγγυήσεις, η δεύτερη αποσκοπεί, όπως προκύπτει ιδίως από το γράμμα της, στην παροχή προσυμβατικών πληροφοριών στον καταναλωτή για την ύπαρξη τέτοιων εγγυήσεων καθώς και για τους σχετικούς με αυτές όρους.
- 58 Επομένως, ο έμπορος, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υποχρεούται να παρέχει στον καταναλωτή πληροφορίες πριν από τη σύναψη της συμβάσεως σχετικά με την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή, οφείλει να παράσχει, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, μόνον πληροφορίες σχετικές με την ύπαρξη και τους όρους της εγγυήσεως αυτής και όχι με το σύνολο του περιεχομένου της εν λόγω εγγυήσεως.
- 59 Κατά συνέπεια, πρέπει να προσδιοριστεί ποια εκ των διαφόρων στοιχείων που απαριθμούνται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44 είναι σχετικά με τους «όρους εφαρμογής» των εμπορικών εγγυήσεων, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83.

- 60 Συναφώς, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, το άρθρο 6, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 1999/44 δεν αφορά τους όρους της εμπορικής εγγυήσεως κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, αλλά την υπόμνηση της υπάρξεως της εκ του νόμου εγγυήσεως συμμορφώσεως.
- 61 Όσον αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 1999/44, επισημαίνεται ότι το «περιεχόμενο της εγγύησης» και τα «ουσιαστικά στοιχεία που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της εγγύησης, και κυρίως η διάρκεια και η εδαφική της έκταση», καλύπτουν κατ' ανάγκην τους όρους σχετικά με την εμπορική εγγύηση, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83. Εξάλλου, «το όνομα και η διεύθυνση του εγγυητή» περιλαμβάνονται σε αυτούς τους όρους εγγυήσεως, καθόσον, αναλόγως των περιστάσεων, η ταυτότητα και η γεωγραφική θέση του εγγυητή παρέχουν κρίσιμες συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικές με τους όρους της εγγυήσεως.
- 62 Τούτου δοθέντος, λαμβανομένου υπόψη, αφενός, του γενικού χαρακτήρα των εκφράσεων «περιεχόμενο της εγγυήσεως» και «ουσιαστικά στοιχεία που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της εγγύησης», οι οποίες περιλαμβάνονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/44, καθώς και, αφετέρου, του ενδεικτικού χαρακτήρα των στοιχείων που αναφέρονται σε αυτό, η έννοια των «όρων εφαρμογής» των εμπορικών εγγυήσεων, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, δεν μπορεί να περιορίζεται στη διάρκεια και την εδαφική έκταση της εγγυήσεως ή στο όνομα και τη διεύθυνση του εγγυητή.
- 63 Η έννοια αυτή περιλαμβάνει κατ' ανάγκην το σύνολο των προϋποθέσεων εφαρμογής και ενεργοποιήσεως των εμπορικών εγγυήσεων, πρέπει δε να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 53 της παρούσας αποφάσεως, οι προσυμβατικές πληροφορίες σχετικά με την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή πρέπει να παρέχονται αποκλειστικώς με σκοπό να δοθεί στον καταναλωτή η δυνατότητα να αποφασίσει αν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο.
- 64 Ως εκ τούτου, ο έμπορος υποχρεούται, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 1999/44, να παράσχει στον καταναλωτή, προκειμένου να ανταποκριθεί στο έννομο συμφέρον του, όπως αυτό προσδιορίστηκε στη σκέψη 53 της παρούσας αποφάσεως, κάθε πληροφοριακό στοιχείο σχετικό με τις προϋποθέσεις εφαρμογής και ενεργοποιήσεως της οικείας εμπορικής εγγυήσεως, όπερ μπορεί επίσης να περιλαμβάνει, όπως εκθέτει η Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, τον τόπο αποκαταστάσεως της ζημίας ή τυχόν περιορισμούς της εγγυήσεως, αλλά και το όνομα και τη διεύθυνση του εγγυητή, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως.
- 65 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 1999/44, έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή σχετικά με τους όρους της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή περιλαμβάνουν κάθε πληροφοριακό στοιχείο που αφορά τους όρους εφαρμογής και ενεργοποιήσεως μιας τέτοιας εγγυήσεως και το οποίο δίδει στον καταναλωτή τη δυνατότητα να αποφασίσει αν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 66 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι, όσον αφορά την εμπορική εγγύηση που προσφέρει ο κατασκευαστής, η υποχρέωση παροχής πληροφοριών που επιβάλλει στον έμπορο η διάταξη αυτή δεν γεννάται απλώς και μόνο λόγω της υπάρξεως της εν λόγω εγγυήσεως, αλλά μόνον όταν ο καταναλωτής έχει έννομο συμφέρον να συγκεντρώσει πληροφορίες σχετικά με την επίμαχη εγγύηση προκειμένου να μπορέσει να αποφασίσει εάν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο. Τέτοιο έννομο συμφέρον υφίσταται ιδίως όταν ο έμπορος ανάγει την εμπορική εγγύηση του κατασκευαστή σε κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο της προσφοράς του. Προκειμένου να κριθεί αν η εγγύηση συνιστά κεντρικό ή κρίσιμο στοιχείο, πρέπει να ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο και η γενική διάρθρωση της προσφοράς σε σχέση με το οικείο προϊόν, η σημασία, από απόψεως επιχειρήματος πωλήσεων ή διαφημιστικού επιχειρήματος, της μνείας της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή, η θέση που καταλαμβάνει η μνεία αυτή στην προσφορά, ο κίνδυνος πλάνης ή συγχύσεως που η εν λόγω μνεία ενδέχεται να δημιουργήσει στον μέσο καταναλωτή ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος ως προς τα διάφορα δικαιώματα που παρέχει η εγγύηση και τα οποία ο ίδιος δύναται να ασκήσει ή ως προς την πραγματική ταυτότητα του εγγυητή, η ύπαρξη ή μη στην προσφορά επεξηγήσεων σχετικά με τις λοιπές εγγυήσεις που παρέχονται για το προϊόν, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο το οποίο είναι ικανό να αποδείξει μια αντικειμενική ανάγκη προστασίας του καταναλωτή.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας 2011/83, σε συνδυασμό με το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών, έχει την έννοια ότι οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στον καταναλωτή σχετικά με τους όρους της εμπορικής εγγυήσεως του κατασκευαστή περιλαμβάνουν κάθε πληροφοριακό στοιχείο που αφορά τους όρους εφαρμογής και ενεργοποίησεως μιας τέτοιας εγγυήσεως και το οποίο δίδει στον καταναλωτή τη δυνατότητα να αποφασίσει αν θα δεσμευθεί συμβατικώς με τον έμπορο.

(υπογραφές)